

Колінько Аліна
група 2В-16
Економіко-технологічний технікум
Херсонського національного технічного університету,
м. Херсон, Україна

Alina Kolinko
group 2B-16
Economics and Technology Technical College of Kherson National Technical University
Kherson, Ukraine

Науковий керівник: **Корівчак Анаїда Манвелівна**
викладач-методист, Економіко-технологічний технікум
Херсонського національного технічного університету
Scientific supervisor: **Anaida Korivchak**
teacher-methodist

Economics and Technology Technical College of Kherson National Technical University

СТАН РОЗВИТКУ «ЗЕЛЕНОЇ ЕКОНОМІКИ» В УКРАЇНІ **THE STATE OF DEVELOPMENT OF GREEN ECONOMY IN UKRAINE**

Зелена економіка – новий напрям в економічній науці. Програма ООН з навколишнього середовища (ЮНЕП) називають "зеленою" економіку, яка призводить до підвищення добробуту людей та зміцнення соціальної справедливості при одночасному істотному зниженні ризиків для навколишнього середовища та дефіциту екологічних ресурсів. Головна ідея напряму – все на поверхні Землі є взаємопов'язаним.

За останні кілька років у світі відбулася ціла низка криз: від продуктової та паливної до кліматичної та фінансової. В останні кілька декад 60 відсотків світових екосистем зазнали деградації, рівень викидів вуглецевого газу досяг 40 відсотків. Також спостерігається значний дефіцит водних ресурсів, мільярд людей голодує, інший мільярд страждає від надмірного харчування та супутніх захворювань. Кожна четверта людина в країнах, що розвиваються, живе поза межею бідності, два мільярди людей живуть менш ніж на 2 долари в день.

Щодо нашої країни, то Україна зайняла 44 місце за «Індексом екологічної ефективності» (Environmental Performance Index (EPI) серед 180 країн світу, отримавши 79,69 балів.

Цей рейтинг був оприлюднений у звіті, який склали Єльський та Колумбійський університети.

Індекс екологічної ефективності вимірює показники національного та світового захисту екологічного здоров'я та життєздатність екосистем.

Для цього рейтингу керуються дев'ятьма факторами:

- сільське господарство;
- якість повітря;
- біорізноманіття;
- клімат та енергетика;
- ліси;
- рибні запаси;
- вплив на здоров'я;
- водні ресурси;
- вода та санітарія.

Я гадаю, що якщо Україна посідає досить непогане місце у рейтингу «Індекс екологічної ефективності», то це говорить про те, що не все так погано, як здається. Але давайте розглянемо основні екологічні проблеми, які заважають насолоджуватись життям теперішньому поколінню.

Найочевиднішим прикладом є стан Дніпра в міській смузі столиці: головна водна артерія в буквальному сенсі перетворюється на болото. До нього впадає 32 тис. водотоків – великих і малих, з яких 89 – ріки довжиною понад 100 км. Тому все те, що надходить на поверхню землі у вигляді

промислових, сільськогосподарських відходів, забруднених атмосферних опадів, обов'язково спливає в Дніпро. Потім всі отруйні речовини по харчових ланцюгах поширюються у довкіллі, потрапляють в організм людини. Проблема екологічного стану водних об'єктів є актуальною для всіх водних басейнів України.

Для вирішення цієї проблеми були вжиті заходи, але недостатньо. Щоб врятувати хоча б малу частину Дніпра, чиновники незмінно оперують тезою про відсутність належних коштів в держбюджеті на вирішення цих проблем.

Інша проблема – транспорт. Він належить до головних забруднювачів атмосферного повітря, ґрунтів та водоймищ. Для потреб транспорту у великій кількості споживаються природні ресурси. Вихлопні гази автомобілів містять більш ніж 200 хімічних сполук – продуктів згорання палива, більшість з яких токсичні.

Не менш небезпечним забруднювачем оточуючого середовища є промислові відходи. В Україні основним джерелом утворення відходів є підприємства гірничопромислового, хіміко-металургійного, машинобудівного, паливно-енергетичного, будівельного, агропромислового комплексів, а також комунальне господарство.

Це далеко не всі екологічні проблеми в Україні. Також існує багато економічних проблем. Тому для їх вирішення необхідна «зелена економіка», мета якої – ріст українського ВВП та збільшення доходів громадян за рахунок посилення екологічної складової та зменшення собівартості виробництва продукції.

Перехід України до суспільного розвитку вимагає зміни політики в соціальній сфері, основними напрямками якої мають бути: збереження здоров'я людини, сприяння покращенню демографічної ситуації, забезпечення соціальних гарантій людям, які потребують захищеності, досягнення нормативів якості життя, які прийняті у розвинених країнах, досягнення орієнтирів сучасного рівня раціонального споживання для всіх верств населення, гуманізація суспільних відносин.

Для успішного розвитку "зеленої економіки" можна виділити наступні напрямки: оцінка та надання пріоритетного значення товарам та послугам, які враховують екологічну складову на національному та міжнародному рівні; забезпечення запровадження системи заходів, що стимулюють впровадження "зелених" технологій, послуг та інвестицій, надання державної підтримки; зайнятості населення за рахунок створення "зелених" робочих місць; використання ринкових механізмів для досягнення стійкого розвитку.

Для започаткування ініціатив та стимулювання переходу до зеленої промисловості необхідна чітка координація політики в усіх сферах:

- промислова політика і стратегія: створення і зміцнення торгових, технологічних, навчальних, економічних, фіскальних стимулів у відповідних стратегіях промислового розвитку, спрямованих на екологізацію традиційних виробництв і створення нових зелених галузей, так само як і установ для їх впровадження та моніторингу;

- послуги з підтримки малих і середніх підприємств (МСП): створення і зміцнення підтримуючих структур для надання допомоги промисловості, особливо МСП, у напрямі адаптації та прийняття політики Зеленої промисловості, доступності необхідних технологій і фінансування;

- передача знань та інновації: розвиток та поширення знань, методів і процесів стосовно проривних, трансформаційних підходів і технологій зеленої промисловості шляхом підтримки освіти і навчання, інноваційних ініціатив;

- відтворювальні моделі: розвиток, верифікація та просування відтворювальних моделей для прийняття рішень щодо зеленої промисловості з високим рівнем впливу, наприклад, щодо екопромислових парків та стійких до зміни клімату виробництв.

На мою думку, «зелена економіка» гарний спосіб покращити стан країни. Але, на даному етапі в нашій країні цей вид економіки не дуже поширений, як хотілося б.

Я вірю, що в майбутньому в Україні «зелена економіка» розвинеся до європейського рівня і буде запорукою процвітання суспільства, тому що це дуже потрібно теперішньому та прийдешньому поколінням.